

מענין תי

רעיונות ושיחות לילדים ולנוער

מעובד על פי שיחותיו הקדושות

של

כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שיל"ץ
מלובאוואטש

יילד

לזכרון

הרבנית הצדקנית ח'י מושקא

ע"ה ז"ל

מונש על ידי

מכון לוי יצחק

כפר הכ"ד ב'

המשיח שנהג להשיאות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח

אין מקום לסניגים, קר בחלה אין מקום לאחיות. דוקא בפעולה של פורד
מתפעלת המצוה.

לפעמים אחותו האמתית של עם ישראל היא דוקא כאשר יש מתנות:
המבדל של פתגמים, לויים וישראלים לא מהנה פורד חסד ושלום – אדרבה, זהו
אמתות האחיות.

המקור להשא עץ הדעת הוא על ידי מצות חלה. במצות חלה מדגיש הענין
שאין להשתמש ברכך שלא במקומו.

(מעובד על-פי לקוטי שיחות חלק ב', עמ' 584-588)

זהו אדמו"ר מדרשו הרבני המשיח לעולם ועד

תאריכים מיוחדים בתולדות תב"ד

לתקופה זו

י' סיון:

יום בו נכתב הדססם (בתודד הק' של כ"ק אדמו"ר הצמח צדק, ני"ע) בין כ"ק
אדמו"ר מוה"רש ני"ע לאחיו אדמו"ר יוסף יצחק ני"ע על שידוך כ"ק אדמו"ר
מוה"רש"צ ני"ע עם הרבנית הצדקנית שטערנא שרה ע"ה, בשנת תרכ"ה.

יום חתונה הרבנית שיינא הי"ד בת כ"ק אדמו"ר מוה"רש"צ ני"ע עם הרח"ה ר' מנחם
מענדל הכהן האדשטיין הי"ד, בשנת תרצ"ב.

י"ג סיון:

יום חתונה כ"ק הרד"ג והרח"ה מוה"ר לוי יצחק ני"ע עם הרבנית הצדקנית חנה
ע"ה – הריו של כ"ק אדמו"ר מלך-המשיח שיל"ץ, בשנת תר"ס.

י"ד סיון:

יום חתונה הר"ד מנחם מענדל בן כ"ק אדמו"ר מוה"רש ני"ע, בשנת תרמ"ב.

ט"ז סיון:

יום בו נאסר כ"ק אדמו"ר מוה"רש"צ ני"ע ע"י הכיסקי"א ישי"ש, בשנת תרפ"ו.

לעילוי נשמת

מנכ"ל-אשר בן ר' שמואל-זאנוויל ע"ה

נקטף בדמי ימיו, י' תמוז תשמ"א

🕯 🕯 🕯 🕯

ת"ג צ"ב ח'ד'

מחברת באינטרנט: [HTTP://WWW.MOSHIACH.NET/LAND](http://www.moshiach.net/land)

לדפוסות: מכון לוי יצחק, ת"ר, 26 - כפר חב"ד ב' 72915

Mechon LEVI YITZCHOK P.O.B. 26, Kfar Chabad B. 72915 - ISRAEL

דמי מילוי שפתי - באחיות ת"ד: 45 שקל; בחיל"ל: 335

שִׁבְרָה שֶׁל מֵרָגִם, שֶׁהִתְעַפְּכָה מִרְדוּק וְכָר וְדוּרָה אֶת הַרְגָעוֹתַי שֶׁל מִשְׁרָה, הִנֵּה
”מִיָּה כַּנְגֵד מִדְּרָה”. הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא חָלַק לָהּ כִּכּוּר, וְהָעַם הִתְעַפְּכָה וְלֹא נִסְעָה עַד
הַאֲסָף מֵרָגִם (כִּדְרִי לְדוּרָה אֶת רַפּוּאָתָהּ)¹

(מעשׁבד ער-פי לכוטי שיחות חלק יח עמ' 132-139)

שִׁבְרָה

מִצִּיּוֹן חָלָה הִיא מִצִּיּוֹן מִיְחַדָּת לְנָשִׁים. מִצִּיּוֹן זֶה נִתְחַבֵּה לְתַחֲנוּן חֲטָא עַד הַיְחַדָּת
שֶׁנִּגְזְרָם עַל יְדֵי אִשְׁרָה, חֲוֵה. כִּי־צַד הַחַל עַד הַיְחַדָּת עַל יְדֵי שְׁוִחֲסוּפּוֹ דְכָר
שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לֹא צִוָּה. הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא צִוָּה לֹא לְאַבֵּל מִפָּרִי עֵץ הַיְחַדָּת,
וְאֵלֶּי עַל-יְדֵי שְׁוִחֲסוּפּוֹ אֶת הַאֲסוּר קָנַחַת בְּעַד, מִיְחַדָּת זֶה בְּרָמָה לְחֲטָא הַחֲמוּר.
חֲקָמִים קָבְעוּ סִגְגִים וְכִפִּים לְפִצְחוֹת. אֵינוּ מִקְפִּידִים עַל גְּדוּרִים וְנִמְנָעִים אִם
מִדְּבָרִים מִתְרַגְּמִים, ”עֲשׂוּ מַלְשֻׁמְרוֹת לְמִשְׁמַרְתֵּי”. חֻכְהָ עֲלֵינוּ לְחַקְפִּיד עַל הַפְּגָמִים
שֶׁקָבְעוּ וְחֲקָמִים נִמְנָעִים כִּמְנוּ שֶׁאֵינוּ מִקְפִּידִים עַל דְּבָרֵי הַחֲוֵה. מִדַּע אִם כֵּן מִיְחַדָּת
הַאֲסוּר בְּעֵצֵנו עַד הַיְחַדָּת הַיְחַדָּת כֵּל כִּי־צַד מִדַּע אֲסוּר הִנֵּה לְחִוּסָה עוֹד אֲסוּר
עַל דְּבָרֵי הַיְחַדָּת, כִּי־צַד לְפִצְחוֹת²

עַד הַיְחַדָּת הִנֵּה בְּגוֹ אֲעוֹז, מִקּוֹם קְדוּשָׁה שֶׁאֵין לְכָל רֵעַ קָשֶׁר אֵלֶּיךָ כֹּלֵל. בְּגוֹ
הַיְחַדָּת לֹא הִנֵּה כֵּל חֲשִׁישׁ שֶׁהָאָדָם וְכִשְׁלֵי, לְכֹן לֹא הִנֵּה אֲדָה בְּסִגְגִים וּבְגִדָרִים בְּעוֹדוֹ
מִצִּיּוֹן שִׁם, כֵּל דְּכָר שֶׁעֲשִׂיהָ הָאָדָם פִּעֵל בּוּ עֲלֵיהָ, וְכֵל דְּכָר שֶׁנִּמְנָע מִלְּעֲשׂוֹתוֹ מִנְּעַ
מִשְׁוֵהוּ עֲלֵיהָ. כִּי־צַד הָאָדָם נִמְנָע מִנְּעִיעַ בְּעַד, וְחִוּסָה עַל צוּרֵי הַיְחַדָּת, וְכֵן
כִּי־צַד, אֵלֶּיךָ אֶת קְהֵלָה חֲסוּדָה.

אֵינוּ רֹאִים, שֶׁאֲתוֹ עֵנֵן (עֲשִׂית סִיגִים) שֶׁבְּמִקְוֹם סִיגִים הוּא הַכְרָחֵי וְעִקְרוֹתָי,
בְּמִקְוֹם אֲחֵר הוּא חֲסוּדָה, וְכִלְשׁוֹן חוֹ”ל כֵּל הַמְּוִסָּה עוֹדֵנִי.

הַחֲוֵה נִמְנָה כִּי־צַד לְעֲשׂוֹת שְׁלֹם בְּעוֹלָם, ”דְּרָכֶיהָ דְרָכֵי נָעִם וְכֵן נִתְחַבְּתֵיהָ
שְׁלֹם”. בְּמִצְוֹת חֲוֵה אֵינוּ רֹאִים אֶת הַחֲפֵךְ. בְּוִשְׁלָים פֶּסֶת בְּצַד וּמִפְּרִישִׁים אֲתוֹת
מִשְׁאֵר תְּבִצֵּק. פֶּסֶת זֶה עֲשִׂית קוֹשֵׁי, וְיֵא נִבְאָקְלַת בְּסִתְרָה עַל יְדֵי תְּכוּנָתָם, וְאֵלֶּי
וְכֵן הַעֲשִׂיהָ נִתְחַבֵּת חוֹלֵן. הַפְּרִישָׁה חֲוֵה מְבַצְעֵת פֶּרֶד וּמִכְשִׁיטָה הַחֵף הַאֲחֵדָה.

מִצִּיּוֹן זֶה פֶּאֶה לְלִפְדוּנוּ שֶׁלֹּא נִנְפְנָה בְּסִסְמַת הַאֲחֵדָה כִּי־צַד לְחַפְשֵׁר חֲלִילָה עַל
עִקְרוֹתוֹת הַחֲוֵה. אֲמָנִם הַאֲחֵדָה תְּשׁוּבָה מֵאֹד, וְכִי־צַד מִסְתַּפְּלִים עַל יְחוּדִים,
”לִשְׁלֵי לְקָרֵב כֵּל אֲחֵר. אֲוִלָּם, אֲסוּר לְהִשְׁתַּמֵּשׁ בְּדְכָר שֶׁלֹּא בְּמִקְוֹמוֹ. כִּי־צַד שֶׁלֹּא
יִשְׁלֵי לְקָרֵב כֵּל אֲחֵר.”

בְּרַחֲמֵיךָ

כִּי־צַד לְקָרֵב מִרְגָם הַבְּרִיָּה בְּצִרְעָה, הִנֵּה עֲלֵיהָ לְשִׁחוֹת בְּחֲסוּר מִחוּץ לְמִתְחַבֵּה
לְשִׁחָלָה בְּמִשְׁלֵךְ שֶׁבְּעִיהַ יָמִים. עַל תְּקוּפָה זֶה מִסְפָּר בְּפִרְשֵׁתָהּ: ”וְהָעַם לֹא נִסְעָה עַד
הַאֲסָף מֵרָגִם”, כֵּל כִּי־צַד לְשִׁחָלָה לְאֵל הַמִּשְׁכָּח בְּמִפְּסוּחֵיהֶם, אֵלֶּיךָ הִתְעַפְּכָה בְּאֲתוֹתָהּ
חֲוֵה וְהַמְּחִיבֵה לְמִרְגָם עַד חֵם יָמֵי תְּחִסְרוֹ שִׁלָּה.

אֵלֶּיךָ לֹא הִנֵּה כִּי־צַד לְשִׁחָלָה לְמִרְגָם, הִנֵּה לֹא הִנֵּה נִתְחַבֵּת לְכִרָה בְּפִדוּר
אֵלֶּיךָ מִצְטָרְפֵת אֵלֶיךָ. מִה הִנֵּה קוֹרָה אֲוִי הִנֵּה חוֹלֵף וְכֵן רַב יוֹתֵר עַד שֶׁהִתְחַבֵּה
נְרַפְּאָה. רַפּוּאָתָהּ שֶׁל מִרְגָם דְּרָשָׁה שֶׁבְּעִיהַ יָמֵי תְּחִסְרוֹ לְפִתּוּחֵת. כִּי־צַד זֶה
אֲפִשְׁרֵי רַב בְּעִת תְּחִיבָה, שֶׁאֵין לִשְׁחַבֵּה שֶׁכִּי־צַד, מִחֲוֵה לְוִיָּה וּמִחֲוֵה לְשִׁחָלָה. אֵין
לְוִיָּה מִפְּרִישִׁיטָה שֶׁל ”מִחוּץ לְפִתּוּחֵהּ, אֲוִלָּם בְּעִת תְּחִסְרוֹ מִצִּיּוֹן זֶה אֲנִי קְוִיָּה. לִי
הִנֵּה יוֹצִיאִים מִיָּד לְדָרֵךְ וְלֹא הִנֵּה מִפְּסוּחֵים לְמִרְגָם, הִנֵּה רַפּוּאָתָהּ מִתְעַפְּכָה, כִּי־צַד
שֶׁיָּמֵי תְּחִסְרוֹ אֵינָם כִּלּוּלִים בְּחִשְׁבוֹן שֶׁבְּעִת תְּחִסְרוֹ מִפְּסוּחֵים לְרַפּוּאָתָהּ.

”כִּי־צַד מְבַאֵר שֶׁעֲפֹכָה זֶה שֶׁל כֵּל לְשִׁחָלָה הִנֵּה כִּי־צַד שֶׁחָלַק הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
לְמִרְגָם כְּמִחוּץ עַל שֶׁהִתְעַפְּכָה שֶׁעִת אֲתוֹת וְצִפְתָּה עַל מִשְׁחָלָה לְשִׁחָלָה לְיִאֵר,
שֶׁנִּצְטָרָה: וְחִצְצָב אֲחוּחֵי מִרְדוּק וְכוּ”.

”כִּי־צַד מְבַשֵּׁשׁ בְּפִדוּשׁוֹ אֶת מִלּוֹת תְּפִסּוּק” וְחִצְצָב אֲחוּחֵי מִרְדוּק וְכוּ”.

”וְכוּ” מִפְּנֵי אֲחֵרֵי לְהַמְּשִׁיךְ תְּפִסּוּק וּמִשְׁוֵהוּ נְלִמַד מִדַּע כִּי־צַד מִרְגָם לְכִכּוּר כִּי־צַד גְּדוּרָה
לְשִׁכָּל הָעַם הִתְעַפְּכָה כִּי־צַד אֶת רַפּוּאָתָהּ.

מִה כְּוֵה בְּחִמְשֵׁךְ תְּפִסּוּקִי ”לְדַעַה מִה יִעֲשֶׂה לִי”. מִרְגָם עֲקֵדָה מִרְחֹק, וְלֹא
הִנֵּה כִּי־צַד כֵּל אֲמַצְעֵי לְחִצְצָב אֶת מִשְׁחָה. הִנֵּה עֲקֵדָה כִּי־צַד לְרִיָּה מִה קוֹרָה לִי.
וְאֲבָן מִרְגָם רֹאֲתָה כִּי־צַד בַּת פּוֹרְעָה יוֹדֵת לְחֹלֵף כִּי־צַד בִּיִּיאֵר וּמִוִּצְאָה אֶת מִשְׁחָה
בְּחִבְרָה, ”עַד פּוֹכָה – וְחִמְלַל עֲלֵיהָ”. בַּת פּוֹרְעָה נִפְתְּחָה לְהִרְצִיעַ אֶת מִשְׁחָה בְּעוֹרֹת
מִרְצִיקוֹת מִצִּיּוֹן, אֶת מִשְׁחָה סָרַב לִיבֵן מִחֵן, וְלֹא בְּרָעֵי. אֵין נְגִשָׁה אֵלֶיךָ מִרְגָם
שֶׁרֹאֲתָה תִּפֵּל מִרְחֹק וְהִצִּיעָה לְחִבְרָה מִן תְּעַבְרִיָּה. בַּת פּוֹרְעָה תְּסִפְיָמָה
וּמִרְגָם קוֹרָה אֵלֶּיךָ לֹא־תִּנְחַקָה אֲחֵרֵי וְהִרְצִיעָה אֲחֵרֵי.

מִה הִנֵּה קוֹרָה אֵלֶּיךָ מִרְגָם לֹא הִנֵּה מִתְעַפְּכָה וּמִשְׁחָתָה עַל מִשְׁחָה מִרְחֹקִי? בַּת
פּוֹרְעָה הִנֵּה מִצִּיעָה בְּסוּפּוֹ שֶׁל דְּכָר לְמִיָּהֲבָה עֲבָרָה. אֲוִלָּם אֵין זֶה תִּיבָה אֲוִדָה וְכֵן
רַב יוֹתֵר, וְצִעְרֵי שֶׁל מִשְׁחָה הִנֵּה מִשְׁחָתָה. פִּעֵלֵת מִרְגָם תְּקִיָּה אֶת צִעְרֵי שֶׁל מִשְׁחָה
רַב יוֹתֵר, וְצִעְרֵי שֶׁל מִשְׁחָה הִנֵּה מִשְׁחָתָה.